

NEŞEMİ KAYBETTİM

Dünya üzerinde ne de çok şehir var.

Her şehirde evler. Her evde de odalar ve pencereler...

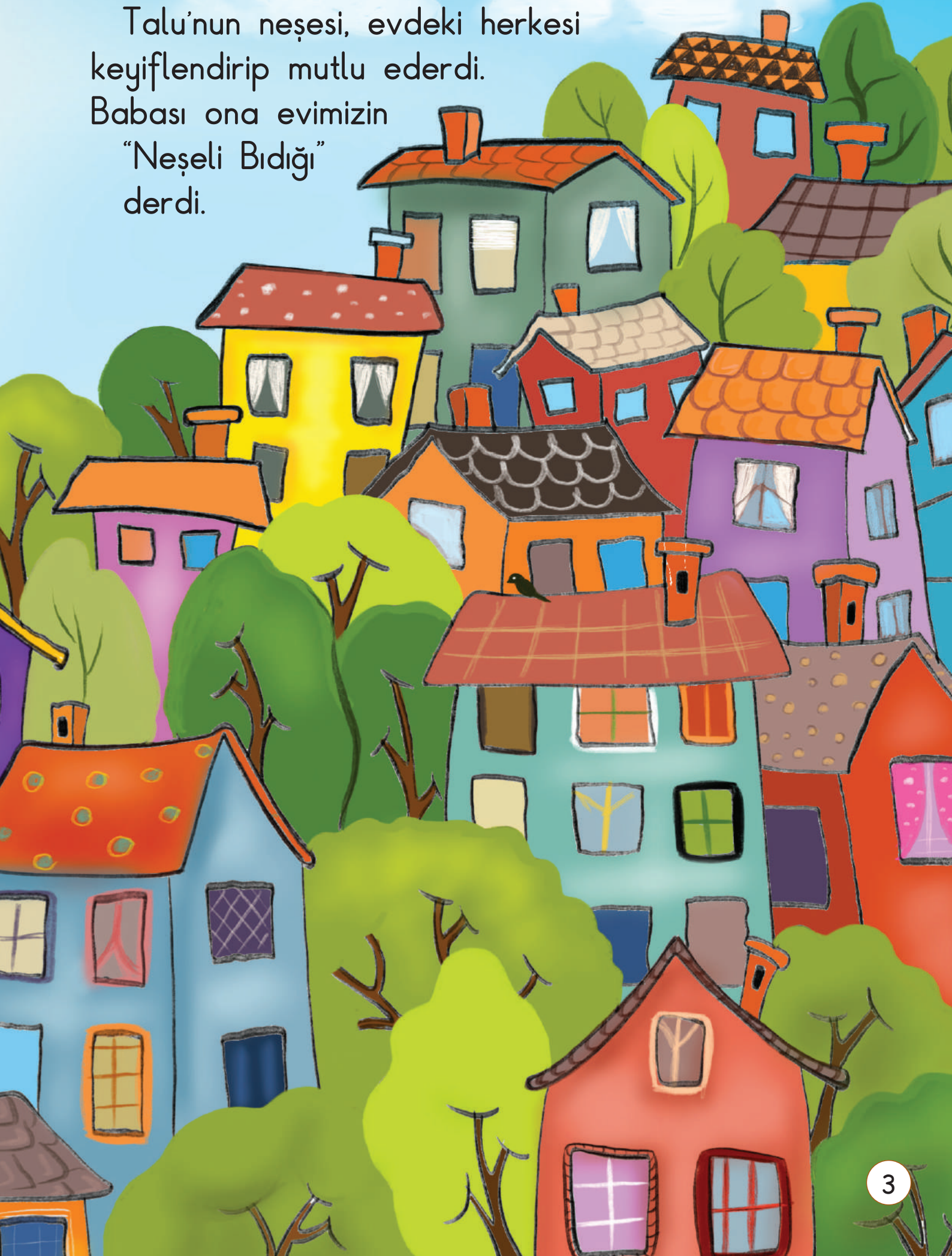
Her sabah bu evlerden birinin şirin mi şirin bir odasında, mutlulukla uyanan Talu adında bir çocuk vardı.

Uyanır uyanmaz gülümseyerek gökyüzünü, bulutları selamlar, kuşlara el sallardı.

Neşeyle yataktan kalkar,
İştahla kahvaltı eder, keyifle oyun oynardı.

Talu'nun neşesi, evdeki herkesi
keyiflendirip mutlu ederdi.
Babası ona evimizin
“Neşeli Bıdğı”
derdi.

Fakat bu sabah Talu her zamankinden farklı uyandı. Kendini iyi hissetmiyordu.

Somurtarak yataktan kalktı.

İştahsızca kahvaltısını yaptı.

En sevdiği oyuncaklarıyla bile oynamadı.

Talu çok keyifsiz görünüyordu.

Her zaman neşeli olan Talu'nun bu hali anne ve babasını endişelendirdi.

Babası elini Talu'nun alnına koyarak:

— Talu hasta mısın? Bir yerin mi acıyor, diye sordu.

— Hayır, dedi Talu.

— Neyin var? Konuşmak ister misin, diye sordu annesi

Talu:

— Offf canım sıkılıyor, dedi.

Babası, mimikleriyle hareketler yaparak onu güldürmeye çalıştı. Normalde kahkahayla gülerdi ama Talu gülümsemedi bile.

Annesi:

— Hımmm anladım! Sen neşeni kaybetmişsin, dedi.

Talu şaşkın bir ifadeyle:

— Yıldızlı saatimi kaybettiğim gibi mi, dedi ve hızlıca odasına gitti.

Önce oyuncak sepetine baktı, sonra dolaplara, daha sonra da çekmecelere baktı. Yatağının, hatta yastığının altına da bakmayı unutmadı.

Neşesini ararken kaybolan yıldızlı saatini, benekli çorabının eşini, sarı boya kalemini buldu. Ama kaybolan neşesini hiçbir yerde bulamadı.

Zaten son zamanlarda olan bazı durumlar iyiden iyiye Talu'nun canını sıkıyor, neşesini kaçıırıyordu.

Sonunda bu da oldu işte! Neşesini tümünden kaybetmişti.

Şimdi neşesini nerede ve nasıl bulacaktı hiçbir fikri yoktu.

Annesi ve babası uzun zamandır işe gitmiyor, kendisi de okula gidemiyor ve arkadaşlarıyla görüşemiyordu. Dahası dışarı da çıkamıyordu.

Bütün bunların nedenini aslında biliyordu. Annesi de babası da nedenlerini sayısız kere anlatmıştı ona.

Talu, bu sabah neşesini kaybetmişti bir kere. Kim bilir ne zaman ve nerede bulurdu.

Annesi ve babası Talu'nun odasına geldiğinde Talu, hâlâ kaybolan neşesini aramakla meşguldü. Annesi:

— Yeniden neşelenmen için bir çare arayalım mı, dedi.

Babası:

— Birlikte düşünelim mi, dedi.

Böyle zamanlar Talu'nun kendini en iyi hissettiği zamanlardı.

Talu, kendini iyi hissettiği durumları düşündü.

Onu neşelendiren mutlu eden birçok anı hatırladı.

Babasının kaşlarıyla yaptığı komik yüzler onu çok güldürürdü.

Sabah kahvaltılarında mis gibi kokan omlete ekmek banmak en sevdiklerindendi. Hele arkadaşlarıyla birlikte çimlere uzanıp, bulutları bir şeylere benzettiği anların keyfine diyecek yoktu. Talu, bütün bu anıları hatırlarken neşelenip mutlu olduğunu hissetti.

Sonra aklına kuzenleri geldi.

Henüz bebek olan Arda karnı doyunca neşeli gülücükler dağıtırdı etrafına.

Aysu problemleri çözdükçe, havalara zıplar, sevinçten çığlık atardı.

Fırat müzik dinlerken, Hasan spor yaparken, dedesi akşam yemeklerinin sıcak sohbetlerinden...

Neşe, herkese göre değişse de bulaşıcı mıydı ne?

Talu, ne zaman neşeyle gülerse etrafındaki herkes neşelenir, gülümserdi.

Öyleyse herkes birbirine neşe bulaştıramaz mıydı? Herkes kendini iyi hissettiği zamanları çoğaltamaz mıydı? Başkalarının da kendini iyi hissetmelerine yardımcı olamaz mıydı?

Herkes, annesinin yaptığı gibi dünyayı daha iyi bir yer yapmaya çalışabilirdi. Bazen bir deprem bölgesinde, bazen bir kareta kareta yuvasının yanı başında, bazen bir ağaç dikerek, bazen bir yaşlıya, çocuğa ya da bir hayvana gülümseyerek neşelenip mutlu olabilirdi?

İyi şeyler olması için bundan daha fazlası olmalı, diye düşündü Talu kendi kendine:

— İyi şeyler olması için dostlarla buluşmalı, yapılması gerekenler konuşulmalı, karar verip bir adım atılmalı, diye düşündü.

Neşem bir balonla uçup gidemezdi.
Bir yumurtanın içine de sığmazdı.
Yıldızlar kadar uzak hiç olamazdı...
Neşem içimdeymiş meğer buldum sonunda!
Talu, bunları düşünürken ailesine sımsıkı sarıldı.
İyi şeyler olması için planlar yapmaya başladı.

